

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; fără taxă, pentru abonamente și inserțiuni se trimite administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA, DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiilor:
Pe un an	100 Lei		(Pentru publicațiuni oficiale, concurse, predicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de alt în sus 150 Lei)
Pe jumătate de an	50 „		
Pe un pătrar de an	25 „		
Un număr	2 Lei		
Pentru străinătate, pe un an	150 Lei		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 3261 B. ex 1925.

Notă oficială.

Toți acei preoți, cari în decursul anului 1925 împlinesc 5, 10, 15, sau 20 ani de serviciu bisericesc și școlar, cu începere dela 1 Ianuarie 1926 sunt îndreptățiți la câte o nouă gradatie.

Onorații preoți, cari până la 31. Decembrie a. c. împlinesc 5, 10, 15, sau 20 ani de serviciu bisericesc și școlar, până la data de 15 August a. c. să-și înainteze Consistorului diecezan cererile pentru recunoașterea gradatiei noue.

Cererile să se înainteze pe cale ierarhică, adecă prin P. On. oficii protopresbiterale, alăturând tot odată și atestatele de serviciu cu date precise și timbrate în regulă.

Cei ce nu vor înainta cererea până la data de mai sus, nu vor fi trecuți în bugetul a. 1926. cu noua gradatie.

Caransebeș, la 14. Iulie 1925.

Episcopul diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Nr. 4009. B; 1925.

Notă oficială.

Se face cunoscut, că tinerii, cari doresc să fie primiți în Institutul nostru teologic diecezan, au să-și înainteze petițiunile lor, prin Oficiile protopresbiterale tractuale, Consistorului diecezan până la 10 August a. c.

La cereri se vor alătura următoarele documente:

1. Extras de botez,
2. Toate atestatele școlare de pe clasele școalelor secundare terminate și eventual atestatul de acalbaureat.

3. Atestat de moralitate dela Oficiul parohial, vizat și de Oficiul protopresbiteral.

4. Atestat medical, că petentul este deplin sănătos și fără defecte.

5. Declarațiunea părinților, că vor suporta toate cheltuelile reclamate cu întreținerea în Internatul diecezan.

Petenții sunt îndatorați să se prezinte la Consistorul diecezan, când vor fi chemați.

Se observă, că în urma sprijinului material ce ni s'a pus în vedere din partea Inaltului Guvern, elevii merituosi și lipsiți de mijloace se vor împărtași de burse.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 1. Iulie 1925.

Episcopul diecezan :

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Nr. 3018 E. ex. 1925.

Cătră On. Oficii parohiale:

On. Oficii parohiale se invită a atrage luarea-aminte a tinerilor, ce vor fi primiți în Institutul teologic, că ei vor trebui să locuiască în cursul studiilor în Internatul diecezan.

Elevii de teologie, cari locuiesc în internat au să plătească o taxă de întreținere lunară de 800 (opt sute) Lei. Această taxă se va plăti lunar și anticipativ.

Elevii interniști sunt obligați a plăti această taxă indiferent dacă sunt bursieri sau nu. Intru cât primesc bursă, aceasta se va estrada la timpul său.

La întrarea în internat sunt obligați elevii să aducă vestimentele, albiturile, rufăria de pa și tacâmurile trebuincioase.

Tot la întrarea în internat e dator fiecare elev să depună o cauțiune de 100 (una sută) Lei, pentru stricăciunile, ce eventual le-ar face la internat.

Consistorul diecezan își rezervă dreptul de a urca taxa de întreținere în mod corespunzător, dacă s'ar urca pe piață prețul alimentelor.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 3 Iulie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Nr. 3177 E ex. 1925.

On. Preoțimi parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Ministerul de Finanțe a adresat sub Nrul 17381 din 3 Iulie a. c. către Administratorii financiari din întreaga țară următorul ordin:

Domnule Administrator,*

Ministerul Sănătății și Ocrotirilor Sociale, Oficiul Național I. O. V. prin adresa Nr. 4104 din 18 Iunie 1925 sesizează acest Minister, că s'au primit numeroase plângeri din partea văduvelor de război de grade inferioare, cari locuiesc la țară, prin cari se acuză perceptorii respectivi, că fac abuzuri cu ocaziunea plăților pensiunilor acelor văduve de război și roagă totodată, ca efectuarea acestor plăți să se facă pe viitor trimestrial în zilele de sărbătoare, la primăriile respective, în fața primarului, a preotului și învățătorului, cari vor semna, atestând achitarea drepturilor legale cuvenite urmașilor celor morți în război.

Astfel fiind, Vă rugăm a lua urgente măsuri de organizarea efectuării acestor plăți în județul DVOastră, pentru a nu se mai da pe viitor loc la asemenea reclamațiuni, cari micșorează prestigiul corpului nostru fiscal.

(Urmează subscrierile).

În urma acestui ordin al Ministerului de Finanțe, dispunem, că la recercarea din partea perceptorului respectiv, Onorații Preoți să asiste la achitarea penziunilor invalizilor, orfanilor și văduvelor de război, conformându-se întocmai ordinului de mai sus.

Caransebeș, în 14 Iulie 1925.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Nr. 4008. B. 1925.

CONCURS.

Fiind vacant un post de profesor de teologie la Institutul nostru teologic diecezan, se publică concurs pentru îndeplinirea lui, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Beneficiul împreună cu acest post este cel ce se va încuviința din partea Ministerului Cultelor și Artelor și care de prezent este: salar de bază 2200 Lei lunar plus accesoriile.

Reflecții la acest post, având doctoratul în teologie, își vor înainta cererile Consistorului diecezan, alăturând următoarele acte doveditoare:

1. Extras de botez.
2. Certificat de maturitate dela liceu și studii universitare;
3. Certificat despre serviciile anterioare, dela terminarea studiilor universitare încoaci.

Caransebeș, din ședința consistorială ținută în 1 Iulie 1925.

2—2

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu m. p.

Intronarea dela Arad.

În cuprinsul diecezei Aradului, acolo unde acum câteva luni moartea episcopului Ioan produse-se întristare, s'a făcut senin, sălășluindu-se bucuria în inima eparhioților.

Dăpă trecerea la cele vecinice a nestorului episcopilor din mitropolia noastră, fu ales și confirmat în înalta sa dignitate actualul episcop Grigorie, care este cel mai tiner dintre chiriarii ortodoxi ai țării noastre.

De acest tiner episcop, de puterea sa de muncă, pe care o cunosc și cetitorii noștri din numeroasele sale publicațiuni, dintre cari unele au văzut lumina zilei în coloanele acestei foi, se leagă speranța de mâine a eparhiei Aradului, că această eparhie va fi condusă și în viitor pe calea înaintării spre tot mai bine, aflându-se în persoana tinerului episcop slujitorul altarului cel ce va să zidească în continuare pe temelii solide ale eparhiei hărăzite de înaintașii cu bun renume.

Temperamentul său vioiu, precum și dorul său neastâmpărat de muncă reală îndreptătesc pe credincioșii eparhiei Aradului să creadă, că noul episcop Grigorie, la nevoie, e gata să ducă și lupte religioase, fie acelea chiar grele, în in-

teretul eparhiei, al cărei arhipăstor este, și peste tot în interesul bisericii noastre dreptmăritoare.

Pe unde a pășit pe teritoriul diecezei sale, fost-a noul Episcop Grigorie încunjurat de căldura dragostei.

La cuvintele alese de bineventare pretutindenea răspundea cu emoțiune, declarând nu odată, că a venit în mijlocul celor ce i-s'au concrezut spre păstorire, ca să se întâlnească cu toți pe calea lui Isus Mântuitorul.

Pe unde numai calcă, presăra în cuvinte patrunzătoare pacea și iubirea.

Cu tăria convingerei și cu nădejdea în biruință asupra potrivnicilor bisericii noastre a urcat Episcopul Grigorie tronul arhieresc al Aradului.

Ca eparhie vecină, a ținut de cuviință, ca alături de reprezentanții Înaltului Guvern și ai mitropoliei, a celor de altă lege, ai armatei, și administrației și a tuturor, cari au luat parte la sărbarea instalării în scaunul episcopesc, să se asocieze și eparhia Caransebeșului la bucuria eparhiei sūrori a Aradului, care și-a aflat mirele.

Dee bunul Dumnezeu, ca activitatea, ce o va desfășura noul Episcop dela altarul și amvonul bisericilor, să fie încoronată de succes, care succes să-i fie tot odată și răsplata și recunoștința pentru ostenele sale depuse intru propășirea bisericii noastre ortodoxe.

A. M.

Impărăția lui Dumnezeu.

Motto: „Vină împărăția Ta“.

Intre împrejurările nespuse de grele ale vieții noastre de toate zilele, prin cari trece aproape întreg neamul omenesc de pe rotogolul pământului, dar mai ales neamul nostru, sufletul adevărat de creștin cu înfiorare își pune întrebarea: care este rostul vieții sale prea mult încercate pe acest pământ, pentru ce trebuie să răzbată prin atâtea mizerii și suferinți?

Nu trebuie să fii învățat, nici filosof, ca să vezi, că cu toate că trăim într'o lume de suferinți, de lipsuri și dureri, noi totuși avem o datorie înalță de împlinit, sau cum se zice: un ideal de realizat. Noi suntem trimiși în lume de Dumnezeu, ca trecând prin crudele încercări ale vieții empirice să încetățenim în toate ramurile vieții noastre private și publice: *armonia*, s'au după cum înalță înțelepciunea a Evangheliei ne

spune, să căutăm: „mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și acestea se vor adauge“. (Mat. cap 5, 33). Coborârea împărăției lui Dumnezeu pe acest pământ, sălășluirea acestei împărății a păcii, a dreptății și a adevărului în toate manifestările vieții noastre, este înalță chemare a vieții noastre.

Ca să putem prinde mai adevărat sensul acestei împărății a lui Dumnezeu, să ne ducem cu ochii noștri spirituali până la patimile mântuitoare ale Domnului și să ne înfățișăm acel tablou minunat, când în fața lui Pilat grăește cu atâta demnitate despre natura împărăției întemeiate de El.

Niciodată n'a stat față în față mai aproape împărăția lui Dumnezeu, dreptatea și adevărul, înaintea oamenilor ca acum 1900 ani.

Răspunsul Iisus (lui Pilat): „Impărăția mea nu este din lumea aceasta, de ar fi fost din lumea aceasta Impărăția mea, slugile mele s'ar fi nevoit, ca să nu fiu dat Iudeilor; iar acum Impărăția mea nu este de aici. Deci a zis Pilat Lui: au împărat ești Tu? Răspuns-a Iisus tu zici, că împărat sunt eu? Eu spre aceasta m'am născut, și spre aceasta am venit în lume, ca să mărturisesc adevărul, Tot cel ce este din adevăr ascultă glasul meu“. (Ioan, cap. 18, 36—37). Și totuși minciuna întrupată în omul Pilat privea cu uimire la Adevărul, care stă în fața lui, privea, dar nu-l putea înțelege, ci-i zice: „Ce este adevărul“?

De atunci și până 'n zilele noastre capetele scrutatoare după adevăr ale omenirii cu îndărătnicie caută adevărul, dar nu-l găsesc și nu-l vor găsi, până ce nu se vor reîntoarce la însuși Izvorul adevărului, care odată a murit pe cruce de dragul omenirii păcătoase în persoana blândului Iisus. Dar după trei zile a înviat din mormânt în aureolă divină cucerind lume, realizându-se astfel cuvintele Mântuitorului: „Acestea am grăit vouă, ca într-o mine pace să aveți. În lume necaz veți avea, ci îndrăzniți, eu am biruit lumea“ (Ioan cap 16, 33.), adevărat în lume răutatea, minciuna, înșelăciunea, cu un cuvânt toate păcatele fatal legate de un pumn de țărână, vă vor aduce, iubiiți mei, între împrejurări nespuse de grele, dar voi să nu vă descurajați, ci călcând cu bărbăție pe grumazul acestor păcate, să trudiți cătră adevărul spus vouă de mine, care a cucerit lumea. Da, așa ar trebui să lucrăm și noi, totuși vedem zilnic călcându-se în picioare adevărul și dreptatea; sufletele noastre se revoltă, dar totuși ne zicem îndurerați, că lumea e cununată cu minciuna și adevărul se restignește în fiecare zi. Și în loc să luptăm pentru încetățenirea împărăției lui Dumnezeu, ne retragem din lupta vieții înainte de a o începe și privim nedu-

meriți și cu sufletele cernite de jale, cum minciuna își serbează triumful și cum cinstea și omenia e palmuită.

Da, aceasta este soarta adevărului adeseori pe pământ. Dar faptul acesta, zice învățatul teolog Pröhászka în cartea sa: „Idealismul obiectiv“, să nu ne descurajeze, ci dimpotrivă să ne adâncească ochii minții, ca să înțelegem, că bunătatea, desăvârșirea, binele și adevărul nu sunt din lumea aceasta pururea amestecată cu întâmplările „fisis“ului (*φυσικ*) ci dintr-o lume mai înaltă, mai frumoasă, deadreptul cerească, și acei oameni, cari încă pe acest pământ iubesc binele și adevărul s'au încopciat în infinit, în Dumnezeire. Da poți să fii blând și să te războiești pentru adevăr și dreptate și totuși să te învingă minciuna, poți să fii chiar Fiul lui Dumnezeu și să ajungi pe cruce, dar tocmai aceasta este însușirea adevărului, că totdeauna învinge, însă nu în lumea păcătoșilor, ci în lumea lui Christos, în lumea apostolilor, a sfinților și a tuturor sufletelor frumoase, cari suferă pentru adevăr. Da, acolo învinge adevărul, dreptatea și împărăția lui Dumnezeu!

Cel ce dă mâncare celui flămând, cel ce adapă pe cel însetat numai cu un pahar de apă rece, cel ce mângâie pe cel întristat, sfătuiește bine pe cel ce se îndoiește, svântă o lacrimă, împărtășește bucuria deaproapelui, consimte la o durere străină, face pace și dreptate între cei învrăjbiți, acela, după sublîma învățătura a evangheliei, are în sine împărăția lui Dumnezeu și dreptatea ei. Căci evanghelia ne spune cu glas de tunet, pentru cei ce au urechi să audă, că „împărăția aceasta nu vine cu zgomot din afară, căci împărăția lui Dumnezeu în voi este“.

Pentru ca această împărăția a lui Dumnezeu să se sălășluiască în internul nostru, ne rugăm noi zi de zi în minunata rugăciune domnească: „Tatăl nostru“, rostită de buzele divine ale Mântuitorului atunci, când învățăceii lui cu inimile învăpăiate de credință se apropiaseră de El cu cuvintele: „Doamne, învâță-ne să ne rugăm, căci și Ioan a învățat pe învățăceii săi“.

Când noaptea își cerne haina mōhorâtă deasupra capului tău, creștine, retrage-te în camera cea mai ascunsă a sufletului tău, acolo unde mai floărește o flacără divină, și rostește și lui duios un „Tatăl nostru“, dar așa, ca după fiecare încheietură să gândești serios și profund. La cuvintele: „sfătească-se numele Tău“, te vei cutremura până n adâncul sufletului tău evlavios și va trebui să recunoști, că nici azi nu ai sfințit numele Dumnezeului tău prin pădura vieții tale, deși de nenumărate ori te-ai rugat pentru această. Atunci lacrimile te vor podidi, inima ți-se va muia, și din binecuvântarea acestei ploii căzute în sufletul tău, nu peste

mult va încolți un început de faptă bună, ca un sfios ghiocel vestindu-ne, că împărăția lui Dumnezeu e gata să se sălășluiască în inima ta.

Împărăția lui Dumnezeu va putea prinde rădăcini în inimile noastre numai dacă, inima noastră va fi curățită, va suferi acel katharsis (*καθαρσις*) din tragediile vecinice ale anticității clasice. Numai dacă acest sediu al tuturor poftelor, adeseaori netrebnice, va simți fiorii sfinți ai înălțării dela cele pământești la cele cerești, putem nădăjdui întronarea acestei împărății în lume. Dacă inima noastră va fi surdă la chemarea dumnezească a Mântuitorului de a ne naște din nou, adevărată a ne renaște sufletește, chemare atât de înălțător adresată întregii omeniri prin conversația avută cu Samarineanca dela puțul lui Iacob și cu Nicodim, cea ce venise cândva noaptea la dânsul, dacă la toate aceste tainice chemări și încă la multe altele inima noastră nu va răspunde, împărăția lui Dumnezeu nu se va coborî în inimile noastre. Căci trebuie să înțelegem odată pentru totdeauna, că precum odinioară învățatul Archimede zicea: „Dați-mi un loc de sprijin în afară de planeta aceasta și eu vă voi mișca pământul din câlcâiu,“ tot așa ne zice, însă cu mult mai înălțător, și Mântuitorul sufletelor noastre: „Dați-mi numai un locșor în inimile voastre, unde să arunc eu sămânță iubirii și dreptății mele divine, și eu vă voi realiza cel mai ascuns dor al inimei voastre: mulțumirea, pacea împărăția lui Dumnezeu“.

Ci precum odinioară Epictet, înțeleptul din Roma, zicea, că palatele luxoase și falnice adeseori adăpostesc suflete josnice, iar în colibele sărăcioase mai îndată descoperi suflete bogate și curate asemenea și împărăția lui Dumnezeu mai adeseori o găsești mai îndată în inimile sărăcioase și nevinovate ale copilor, decât ale oamenilor îmbătrâniți în păcate, mai lesne în colibele simple, decât în palate bogate.

Se aduce marca învinuire, de sigur, nedreaptă creștinismului, că numai corespunde exigențelor timpului nostru modern, deoarece nu ne înfățișează un nou ideal, spre care trebuie să tindem. Numai cei ce n'au avut fericirea să pătrundă tălcul amezitor de profund al evangheliei lui Christos, pot să afirme faptul acesta.

Din toate paginile sublîmei evanghelii strălucesc literile de aur ale vecinicului ideal evanghelic, la înfăptuirea căruia cu toții suntem chemați: mic și mare, slab și puternic, sărac și bogat, învățat și neînvățat, pe care ideal vecinic l-a rostit Christos, când și-a început activitatea mesianică: „Pocățiți-vă, că s'a apropiat împărăția cerurilor“ (Mat. cap. 4, 17.).

Ceea ce oamenii învățați ar zice, noi cu toții avem înalta mistine de a înfăptui armonia

sau simfonia universală prin dezvoltarea până la culme a individualităților etnice; ceea ce sărbătorii juriști ar spune noi, trebuie să întronăm dreptatea universală prin principiul „tribuire cuique suum”; ceea ce marii visători ar trâmbița, noi trebuie să realizăm înfrățirea popoarelor întemeind o mare familie a lor; — *aceea* ne predică și dumnezeiasca evanghelie: noi trebuie să coborâm în această vale a plângerilor însăși „împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui”.

Iată deci mărimea idealului evanghelic, de sublimitatea căruia nici nu ne dăm seama.

Și totuși este o deosebire între noi, cari propovăduim acest crez evanghelic și între reprezentanții științei profane, care accentuează necesitatea întronării armoniei, dreptății și înfrățirii în lume. Căci pe când noi binevestim, că pentru întremarea împărăției lui Dumnezeu se impune, ca condiție sine qua non, reformarea generală a sufletului omenesc, a întregului om intern: a minții, inimii și a voinții, îndreptându-le spre vecinul ideal al desăvârșirii, spre Tatăl cel din ceruri, — până atunci ceialalți tovarăși de lupte afirmă, că pentru realizarea fericirii universale ajunge numai îmbunătățirea ordinii sociale existente prin reforme înțelepte și sănătoase. Dar noi obiectăm, că reforme sănătoase numai o minte luminată de duhul evanghelei, numai o inimă purificată, numai o voință îndreptată statornic spre bine le poate aduce, deci să schimbăm pro primo pe omul intern, ca să se ferească cel extern.

Și când se va putea înfăptui acest crez evanghelic? El se poate chiar acum înfăptui în noi, dacă noi avem îndrăzneală să rupem cu trecutul nostru păcătos, dacă ne propunem a începe o viață cu totul nouă, mai frumoasă, mai roditoare de fapte bune.

Căci trebuie să înțelegem, că numai la căpătul spiritualizării sufletului omenesc vom atinge armonia, vom realiza împărăția lui Dumnezeu.

S'au înșelat amarnic acei socialiști și comuniști, cari au crezut, că vor putea fericii biata omenime prin acte revoluționare, vărsări de sânge, răpirea bunurilor, etc. Noi trebuie să tragem învățătura din toate acestea rătăciri ale minții omenesti, că: nu poți iubi cu adevărat și sincer pe omul pământesc, până când nu iubești pe Dumnezeu și schinteia Lui, care este în noi, adevărat sufletul.

Căci cel ce iubește pe Dumnezeu și făptura Lui, în orice împrejurări ar ajunge, nu va putea face rău nimănui, nu va jigni nici prin faptă, nici prin cuvânt, nici măcar prin gând pe frațele său, fiind convins, că jignindu-l pe el, i-a jignit sufletul și pe Dumnezeu.

Și iarăși trebuie să spunem, că atunci, când cel ce are nemăsurate bogății și se îmbracă în purpură și mătasă, va simți fiorii milei la vederea unui bătut al sorții, în care este însă chipul și asemănarea lui Dumnezeu, și-i va întinde mâna milei trupesti și sufletești, și făcând aceasta va simți cea mai cerească bucurie, ce nu se poate închipui, atunci să luăm aminte, că împărăția lui Dumnezeu e gata să se înfăptuiască: căci ivirea zorilor dimineții povestește răsărirea soarelui.

Bozovici, la 6 Iulie 1925.

Romulus Novacoviciu

preot-profesor.

Festivitățile dela Arad.

Instalarea P. S. Sale Episcopului Grigorie.

La șase luni dela încetarea din viață a vrednicului Episcop Ioan I. Papp, un tiner Arhieru se urcă în tronul vlădicesc al eparhiei Aradului. Asifel cărja vlădicescă, purtată cu vrednicie de un ortogenar, împodobește astăzi o mână tineră și plină de energie, care întinde crengi cu muguri de speranțe.

Spațioasa catedrală din Arad devenise neîncăpătoare în ziua de 12 Iulie a. c., căci mulțimea credincioșilor a alergat din toate unghiurile eparhiei, ca să asigure de nețărmurita sa dragoste pe noul Arhipăstor, pe carele voința clerului și a poporului l-a suit pe treapta princiară a bisericii.

Dar nu numai la Arad, ci și în fiecare gară în calea spre orașul de reședință, începând cu comuna Belinț, iubirea turmei cuvântătoare a întâmpinat pe noul Arhieru. Pretutindeni poporul credincios, în frunte cu preoții și învățătorii, a ținut să-și depuna omagiile la picioarele noului Arhipăstor. Iar la Timișoara, unde P. S. Sa a petrecut o zi, a fost primit ca un adevărat prinț al bisericii noastre naționale.

Primirea în gara din Arad.

La Arad P. S. Sa a sosit Sâmbăta după masă, încunjurat de o distinsă suită din clerici și mireni dreptcredincioși din Banat. Cu același tren a sosit și P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif, mandatarul I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae, și P. S. Sa Arhierul nostru, Filaret împreună cu delegația Consistorului nostru diecezan.

Imensa mulțime de credincioși, ce aștepta pe personul gării frumos împodobite cu verdeață, flori și drapel tricolore, la sosirea trenului în gara a izbucnit în puternice urale. Muzica militară a întonat un imn religios, iar o companie de soldați a dat onorurile.

Păr. protopresb. M. Păcațianu, președintele Consistorului și primarul Dr. I. Robu au urât bun sosit noului episcop, care viu emoționat a răspuns, mulțumind pentru frumoasa primire, pe care o consideră ca făcută bisericii, pe care P. S. Sa o reprezintă.

Se formează un impozant cortegiu, în frunte cu 2 escadroane a reg. 12 roșiori, care se îndreaptă spre biserica catedrală, unde se celebrează vecernia.

După vecernie noul Episcop este condus cu același fast la reședința episcopoească.

Solemnitatea instalării.

Duminecă, în 12 Iulie crt., la ora 9 a. m. mulțime imensă de credincioșii din toate colțurile diecezei aștepta la biserica catedrală sosirea noului Arhiepiscop. Liturgia o celebrează noul Episcop, asistat de 12 preoți și 3 diaconi. Răspunsurile liturgice le dă „Reuniunea de cântări” de sub conducerea profesorului. Al. Lipovanu.

La priceasnă se săvârșește actul instalării. P. S. Sa Episcopul Grigorie iese din sfântul Altar și se postează înaintea ușilor împărătești cu fața către dl. Ministru și P. S. Sa Episcopul Iosif, mandatar mitropolitan, cari se aflau înaintea stranei drepte în apropierea tronului arhieresc. Domnul ministru Alexandru Lăpedatu citește decretul de confirmare al Majestății Sale. După cetirea decretului regal, mandatarul mitropolitan cu câteva cuvinte introducătoare dă cetire prin protodiaconul Ioan Cioară actului mitropolitan, cu care e delegat în calitate de mandatar mitropolitan pentru actul instalării, după cetirea cărui act se citește și gramata mitropolită. Terminată fiind cetirea gramatei, P. S. Sa mandatarul continuă vorbirea. În cadrul unei scurte cuvântări după ce aduce mulțumiri omagiale Majestății Sale pentru înalta grație arătată prin confirmare și înaltului Guvern și în special domnului ministru al cultelor pentru sollicitudinea în jurul acestei confirmări pentru ca eparhia văduvită să-și capete cât mai curând pe Episcopul său... poartă pe noul Episcop să ocupe tronul arhieresc, prin ce își începe puterea canonică și administrativă în eparhie. I-l salută au salutul triumfal cu care a fost întâmpinat Mântuitorul la intrarea Sa solemnă în Ierusalim: „Osana, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, Osana celui dintru înălțime” și îi dorește păstorie îndelungată, pacinică și rodnică.

După ce aceasta dl. Ministru adresează noului Episcop o frumoasă cuvântare, pe care regretăm că nu o avem la îndemână. P. S. Sa Episcopul Grigorie își rostește cuvântarea de instalare, pe care am publicat-o în numărul din urmă al foii noastre. Forma și modul, în care P. S. Sa și-a expus programul de muncă, îl consacră a fi unul dintre cei dintâi oratori bisericești ai neamului nostru.

Terminându-se sf. liturgie, PP. SS. LL. Episcopul nostru diecezan Iosif și Episcopul Grigorie au mers la reședința episcopoească, unde au avut loc recepțiile.

Recepțiile.

Mai întâiu s'a prezentat Consistorul și Sinodul eparhiei Aradului, cari prin graiul protopresbiterului Gh. Sârbu din Belinț își prezintă omagiile lor, urând rodnică păstorie noului lor Arhipăstor. Se prezintă apoi delegația Consistorului nostru diecezan, în frunte cu P. S. Sa Episcopul diecezan Iosif, care salută cu cuvinte calde pe noul Arhiepiscop. A urmat delegatul arhidiecezei și delegația eparhiei Orășii-mari, după care s'a prezentat Aso-

ciația clerului „Andrei Șaguna”, în numele căreia o vorbit pâr. asesor Dr. G. Ciuhandu. Și-au mai prezentat omagiile: biserica greco-catolică, cea rom.-catolică, reformată și evanghelică, comunitatea israelită, apoi armata, magistratura, doamnele române, precum și alte corporațiuni și asociații.

Banchetul.

La ora 2 p. m. a avut loc un banchet cu 250 invitați, pe care l-a oferit primăria orașului Arad în onoarea noului Episcop.

P. S. Sa Episcopul nostru Iosif ridică primul toast pentru M. Sa Regele și Dinastia Română. P. S. Sa Episcopul Grigorie, accentuând sentimentul recunoștinței, toastează pentru I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae și pentru mandatarul său P. S. Sa Episcopul nostru Iosif.

Se scoală apoi dl. V. Goldiș, inimosul luptător bisericesc, și invocă memoria marilor înaintemergători: Moise Nicoară, P. Iorgovici, Dim. Țichindeal, C. Diaconoviciu-Loga, și a episcopilor Rațiu, Iosif Goldiș și Ioan I. Papp, cari au pus bază instituțiilor culturale și bisericești, cu cari se mândrește astăzi eparhia Aradului. Continuând, arată apoi, că Aradul a jucat un rol important în ultimele cinci decenii în luptele naționale, cari erau susținute cu demnitate și de episcopie. Tot așa arată, că în Arad s'au plămădit și de aici au pornit toate actele mărețe din a. 1918—19. Această moștenire bisericească, culturală și națională a luat-o astăzi în primire noul Episcop, care rămâne răspunzător pentru ea. Moștenirea este bogată și de aceea îi dorește spor la muncă și ca să continue munca înaintașilor pentru prosperarea bisericii și a neamului. Și când P. S. Sa își va sărba jubileul de 50 ani, cenușa actualilor lui alegători va saltă de bucurie în mormânturi, căci bărbatul, în care și-au depus încrederea, a fost demn de ea.

Pentru noul episcop mai toastează și dl. Dr. A. Cosma, fost ministru, iar asesorul M. Păcățianu toastează pentru guvern și pentru dl. ministru al cultelor Al. Lăpedatu, carele a spus, că este fericit, că poate saluta în tronul arhieresc pe P. S. Sa Episcopul Grigorie, căci l-a cunoscut în totdeauna ca pe unul dintre cei mai vrednici slujitori ai altarului, ca pe unul care a lucrat foarte mult pe teren literar în interesul bisericii. Continuând, dl. ministru a mai spus, că este convins, că dieceza Aradului a primit în fruntea sa ca principe pe unul dintre cei mai vrednici preoți ai țării și îi dorește spor la muncă.

Col. G. Ilie aduce omagiile armatei, iar primarul L. Georgeviciu pe cele ale orașului Timișoara. Au mai toastat: notarul publ. Dr. Dim. Chiroiu, preotul unit J. Popa, Dr. C. Iancu, țaranul N. Lazarescu, I. Moldovan, N. Serban și P. Râmneanțiu.

Seria toasturilor a încheiat-o tot P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif, închinând pentru poporul credincios.

Festivalul artistic.

După banchet a avut loc în Palatul Cultural un festival artistic, la care s'au produs corurile „Armonia” din Arad și „Doina” din Timișoara.

Cu acest festival solemnitatea instalării noului Episcop a luat sfârșit.

Rap.

Ș T I R I

Personale. PP. SS. LL. Episcopul diecezan Iosif și Arhiepiscopul Filaret s'au reîntors Luni dela Arad.

Societatea ortodoxă națională a femeilor române și-a ținut adunarea generală Sâmbătă și Duminică, în 27 și 28 Iunie, în sala de festivități a Institutului ortodox din București, strada Principatele Unite Nr. 68, și la Fundația Carol. Au participat numeroși delegați și delegate din întreaga țară. Desbaterile au fost conduse de prezidenta, dna Alexandrina Gr. Cantacuzino și de P. S. Sa Arhiepiscopul Platon Ciosu. În programul adunării generale, dna Alexandrina Cantacuzino a ținut o conferință interesantă despre călătoria sa în America, arătând cultul profesat de americani pentru muncă și pentru ban. Dna Cerkez, care a însoțit pe dna Cantacuzino în America, a făcut o comunicare despre viața Românilor din Canada și Cleveland, subliniind împrejurarea îmbucurătoare că frații de peste ocean își păstrează cu sfințenie limba și credința strămoșească.

Universitatea populară din Vălenii-de-munte. Frumoasa muncă culturală, care dela 1908 s'a făcut — cu excepția anilor de războiu —, an de an, la Vălenii-de-munte, se va continua, sub conducerea probată a dlui N. Iorga, și anul acesta. Și de astădată cursurile vor începe — cum am mai anunțat — la 15 Iulie și se vor încheia la 15 August. Programul lor amănunțit anunță între conferențieri profesori și scriitori dintre cei mai cunoscuți, ca N. Iorga, D. Gusti, D. Pompeiu, I. Simionescu, Sextil Pușcariu, Gh. Tașcă, T. Brăileanu, D. Caracostea, C. Moisiu, N. Bazarlia și atâția alții, a căror competență nediscutată la materiile de cari se ocupă, vor atrage desigur și anul acesta foarte mulți ascultători. Câteva conferințe ținute de învățați din străinătate și un ciclu minoritar, făcut așijderea de oameni cu greutate, va întregi frumosul program al acestei universități populare. Duminică și în sărbători se vor aranja șezători cu caracter cultural și artistic, iar când timpul va fi favorabil și excursii prin împrejurimea românească. — Inscriserile se fac până la 12 Iulie la sediul Ligei culturale (București str. Banu Mărăcine 1), iar după această dată direct la Vălenii-de-munte. Căile ferate acordă 75% reducere, iar condițiile de traiu sunt din cele mai avantajoase. Studenții și elevii vor avea căminuri.

O conferință despre România la Dunkerque în Franța D. Paul Herlemont, care până acum un an a făcut parte din misiunea profesorilor francezi trimiși în România, iar actualmente e profesor de istorie la liceul „Jean Bart“ din Dunkerque, a ținut acolo o conferință despre România. Vorbitorul a adus elogii popoului român și a ilustrat viitorul de aur al României întregite. Ziarul „Le Nord Maritime“ publicând o dare de seamă, scrie, că publicul distins, care a luat parte, a ascultat cu mult interes expunerea luminoasă a conferințiarului despre pământul și poporul românesc, unde a trăit mai mulți ani, ca profesor de limba franceză la liceul „General Drăgălina“ din Oravița, unde atât el cât și soția sa au lăsat cele mai frumoase amintiri.

Sărbătorirea dela Praga și Vaticanul.

Ziua de 6 Iulie, aniversarea morții reformatorului *Ioan Huss*, ars pe rug în 1415, s'a sărbătorit la Praga în mod oficial în anul curent pentru întâiași dată. Ceremonia s'a organizat de către primăria orașului. A asistat președintele Massaryk, toți miniștrii, președinții corpurilor legiuitoare. Vaticanul în semn de protestare, se zice, că a rechemat pe nunțiul papal dela Praga, monsedniorul Marmaggi, care a și plecat — în concediu. Ziare socialiste din Praga cer rechemarea ministrului Cehoslovaciei de pe lângă Vatican.

Sărbarea comemorării lui Huss a avut, de altfel, în toată Cehoslovacia caracterul unei mărețe manifestații naționale.

Cum s'a rezolvit chestia patriarhului din Constantinopol? Conflictul ivit între Grăcia și Turcia din cauza expulzării patriarhului este definitiv aplanat. În curând va avea loc la Constantinopol alegerea unui nou patriarh în locul demisionatului.

Pentru a evita orice neînțelegere, lista candidaților a fost supusă guvernului turc, pentru a șterge pe toți cei cari n'ar împlini condițiunile de cetățenie otomană. necesare.

Candidații cu șanse mari sunt doi: actualul locțiitor de patriarh, Mitropolitul Nicolae al Cezareei și Mitropolitul Deracului

Pe această cale venim a aduce mulțumirile noastre tuturor, cari din prilejul morții scumpei noastre soții, respective mame, bunice și soacre

EMILIA ȘANDRU

născ. DOMAȘNEANU

ni-au adresat cuvinte de mângâiere, precum și tuturor prietenilor și cunoscuților, cari prin participarea la actul de înmormântare au ținut să dea decedatei ultimul onor.

Indeosebi exprimăm adânc simțita noastră mulțumită și recunoștință P. S. Sale Dlui Episcop Dr. Iosif Tr. Badescu, carele n'a cruțat ostăneala de a petrece până la mormânt pe adormita în Domnul și a-i ceti'însuși rugăciunea de deslegare. Mulțumim și P. S. Sale Dlui Arhiepiscop-Filaret Musta pentru cinstea arătată răposatei, condolându-ne, precum și onorațiilor domni preoți, cari prin serviciul solemn de înmormântare multă alinare au adus sufletelor noastre îndurerate.

Caransebeș, la 15 Iulie 1925.

În numele întristatei familii:

SPIRIDON ȘANDRU

protopresbiter, controlor diecezan
ca soț.

Dela 1—10 August 1925

Târg de Mostre

și Expoziție
de Mobilier
A · R · A · D

Legitimații pentru târg cu dreptul de a intra de 2 ori în târg, asigurare de cvartir și legitimație pentru călătorie pe C. F. R. cu preț redus să capătă contra plata de Lei 75 la

„Tipografia și Librăria Diecezană”

— Caransebeș —

orișicine voeste să cerceteze târgul, poate cumpăra legitimațiile.

A V I Z
pentru pădurari

Elementele științei silvice de A. DIACONOVICI, ediția II, apar într'o săptămână. De căpătat la Librăria și Tipografia Diecezană Caransebeș. Prețul 40 Lei plus spese postale.

PROPRIETATEA CONSISTORULUI DIECEZEL
ORT. ROM. A. CARANSEBESULUI.

VILA DOBOȘAN

din Băile Erculane.

Otel cu bun renume
aproape de centru.
Apeduct, lumină elec-
trică, serviciu prompt
prețuri moderate. Re-
giune romantică, de
o frumseță rară. Vila
stă oaspetilor la dis-
poziție începând cu
1 Maiu până la sfâr-
șitul lui Octombrie.
Informațiuni dă:

ADMINISTRAȚIA VILEI DO-
BOȘAN DIN BĂILE ERCULANE.

Imbrăcați-Vă

• numai la croitoria,

Bugarin & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern.

pentru confecționarea
hainelor bărbătești; Confec-
ționează reverenți pentru domnil
preoți și tot felul de haine civile
după cel mai nou fason.

Serviciu prompt și real.

Comandele din afară se execută în
timpul cel mai scurt.